

Kuva 1. Lehdot ulottuvat paikoin rantaan asti.

Kaarlenkari SL-38

Kohde sijaitsee Eurajoen Kuivalahdella noin viisi kilometriä kyläkeskuksesta luoteeseen. Kaarlenkari on harjumaan Kaarlenmaan saareen johtava matala harjumaan kannas, jonka laella kulkee hiekkatie. Alueen rantaniityt ovat maakunnallisesti arvokkaita perinnemaisemia.

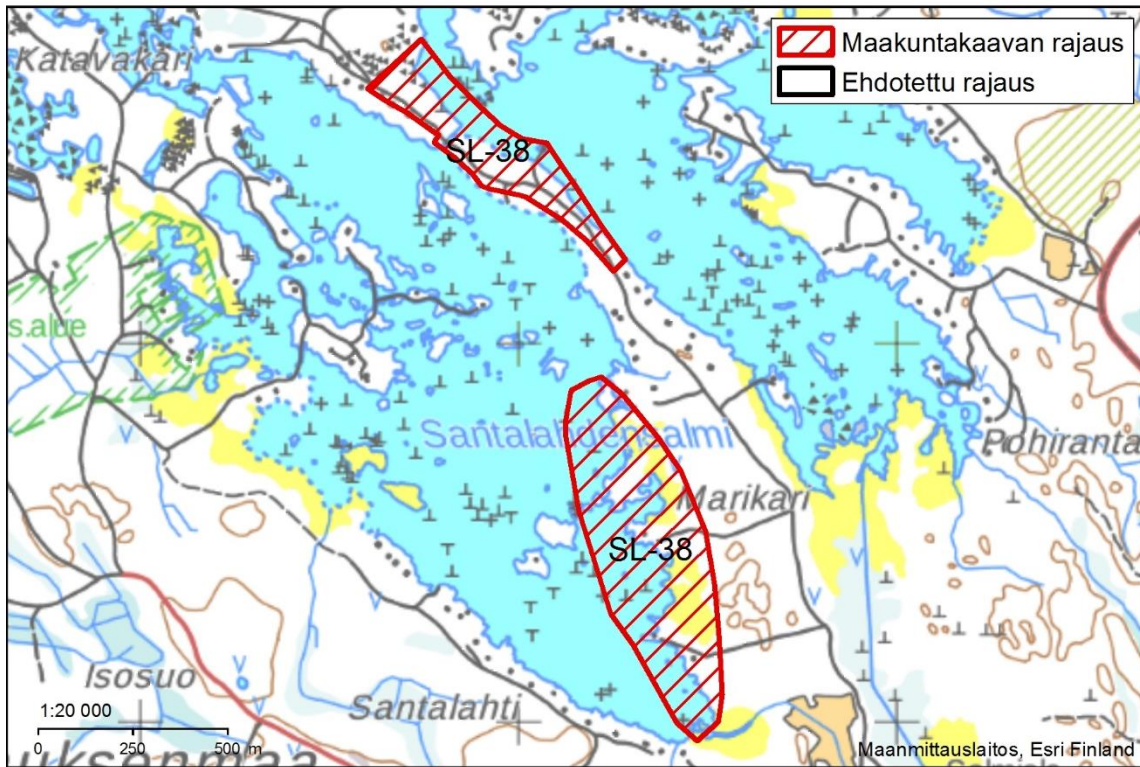
Pohjoinen osa-alue, joka sijoittuu harjun kapeammalle kohdalle, on kokonaisuudessaan suojelematon. Kohteen luonnonarvot perustuvat sen nykytilassa enimmäkseen lehtoihin. Merenrantaniityt ja entiset laitumet ovat jo pitkälle umpeutuneet, mutta jäljellä on jonkin verran niittyjen kasveja, kuten merihanhikki, merisuo-lake, isolaukku, luhtakuusio, käenkukka ja hernesara. Lehtojen puolelta niityille leviää tervaleppä ja merenlahtien puolelta järviruoko. Kapea kaistale merenrantaniittyä sinnittelee lehdon ja ruokoluhdan välissä. Perinneympäristöjen lajit ovat valtaosin hävinneet lehtojen aluskasvillisuudesta. Katajia kasvaa edelleen siellä täällä järeiden koivujen ja leppien varjostamana. Laidunhistoriasta kertovat enää muutamat lajit, kuten orjaruusu, nurmilauha, nuokkuhelmikkä ja keltamatara. Lahopuuta alkaa olla runsaasti. Lehdot ovat enimmäkseen tuoreita ja keskiravinteisia puna-ailakkityypin lehtoja. Tien varrella näkyy vielä jäänteitä laidunhistoriasta ja kuivempaa lehtoa. Rannemmaksi on syntynyt maankohoamisrannikolle tyypillinen luonnontilainen tervaleppävaltainen lehtovyö. Lehtokasvillisuus on luontotypille ominaista lukuun ottamatta lehtokieloa. Kaarlenkarin kohteeseen kuuluu myös kannaksen tyven eteläinen Marikarin osa, joka on enimmäkseen rehevää kasvua ja kivikkoista maankohoamisrannikon rantaa. Ruoikoiden sisältä löytyy myös avoimia rantaniitykuvioita. Marikarin kuivan maan alueesta pääosa on suojeltu. Lajistosta löytyy harvinainen vesimintun pohjoinen muunnos, *Mentha aquatica* var. *littoralis*, eli merivesiminttu.

Tuoreet keskiravinteiset lehdot ovat Etelä-Suomessa uhanalaisluokitukseltaan vaarantuneita (VU). Matala ja korkeakasvuiset merenrantaniityt ovat luokitukseltaan äärimmäisen uhanalaisia (CR). Uhanlaisten merenrantaniittyjen vaatelas lajisto on taantumassa, mutta vielä palautettavissa. Alueen perinnebiotooppien hoitamisella on kuitenkin kiire.

Kohteen rajaukseen ei esitetä muutoksia (kartta 1).

Taulukko 1. Kaarlenkarin luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	1	Rajaus	
Eurajoki, Kuivalahti	alaluokat	1.2, 9, 5.2	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-38	muutostila	2	umpeenkasvu	4
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-38	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanalainen lajisto	8
42	heikkenevä	-	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 32 ha	maak.kaava, ls-alue	1, 12	1, 3, 4, 8, 18, 67, 69	
Lisätiedot: Lehtoja ja merenrantaniittyä. Perinnebiotoopit pitkälle umpeutuneet. Uhanalaisia luontotyyppejä (VU ja EN). Harvinainen meriminttu, <i>Mentha aquatica</i> var. <i>littoralis</i> .				

Kartta 1. Kaarlenkarin (SL-38) karttarajaus.

Kuva 2. Ruokoluhdat ovat kasvaneet merenrantaniityille.

Kuva 3. Harjunlaan tien molemmilla puolilla on jo lehtoa. Katajat, *Juniperus communis*, muistuttavat entisestä niitystä.

Kuvat 4-5. Niityt ovat ahtaalla. Rannalta levittäytyy järviruoko, *Phragmites australis*, ja maan puolelta tervaleppä, *Alnus glutinosa*.

Kuvat 6-7. Merenrantaniittyjen tyyppilajistoa. Merisuolake, *Triglochin maritima* ja luhtakuusio, *Pedicularis palustris*.

Kuva 8. Paikoin lehdot ovat pitkälle kehittyneitä.

Kuva 1. Somerikkoista rantaa niemen keskivaiheilta. Kaavakohde rajoittuu vain niemen kärkeen.

Särkänhuivi sl-40

Särkänhuivi sijaitsee Eurajoen Kuivalahden Jaakolankulmalla. Kohde on mereen pistävä kapea ja kivikkoinen särkkä, joka erottaa Majaluomansalmen melkein kokonaan merestä. Geologisesti erikoisella harjulla on erittäin tiuhaan rakennettua huvila-asutusta. Maakuntakaavakohde rajautuu aivan särkän rakentamattomaan kärkeen. Yksi ulkorakennus on päätynyt kaavarajauksen sisäpuolelle. Kärjen edustalla on erillinen kiviaines-saareke. Saarekkeen ja Särkän väliä on ilmeisesti kaiveltu veneellä kulun helpottamiseksi.

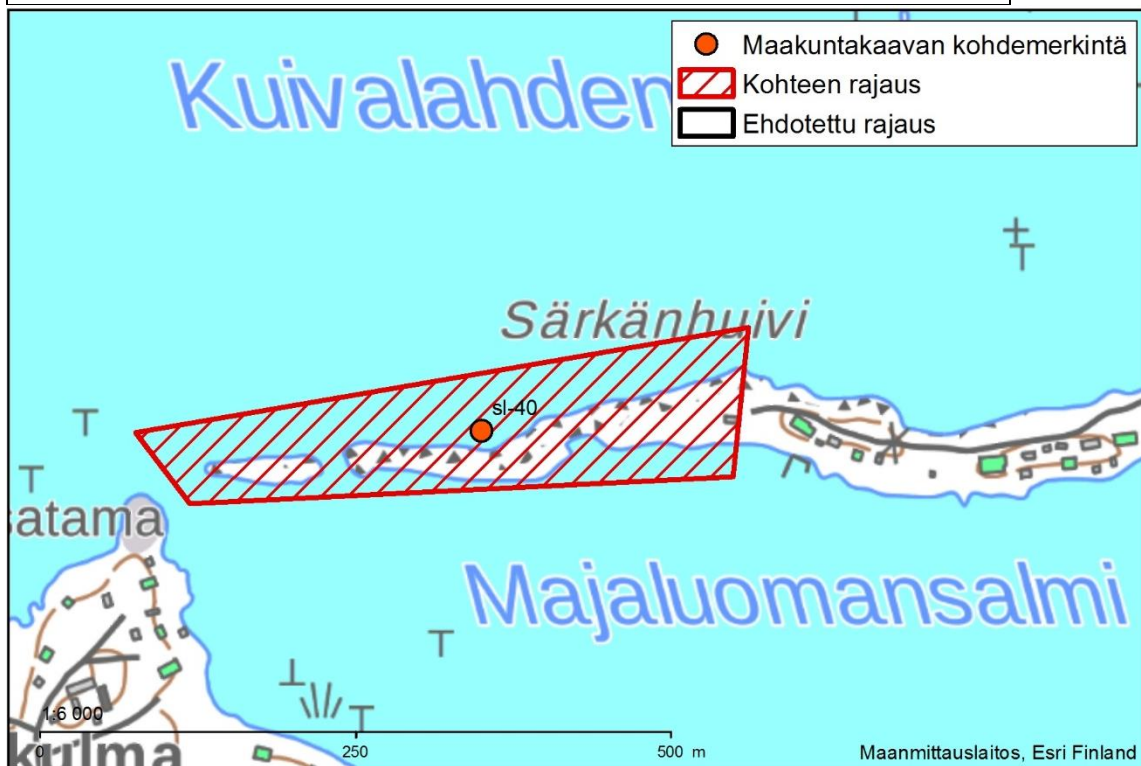
Särkänhuivin kasvillisuus on karua somerikkokasvillisuutta. Matalan särkän laella kasvaa matalaa tervaleppää, katajaa ja tyrniä. Rannempana kasvaa järviruokoa ja suurruohoja. Somerikkorannan tuntumassa on matalakasvuista merenrantaniittyä. Lajistossa esiintyy tyypillisiä merenrantaniittyjen kasveja, kuten meriratamo, ruokonata, isorantasappi, merivirmajuuri, merihanhikki, isolaukku, merirannikki, merinätkelmä, hiirenvirna, suolasänkiö ja suolavihvilä. Linnustotiedot ovat puutteellisia.

Matalakasvuiset merenrantaniityt ovat äärimäisen uhanalaisia (CR). Särkänhuivilta luontotyyppiä löytyy pieninä laikkuina rantavyöhykkeestä.

Kohteen rajauksen ei esitetä muutoksia (kartta 1.)

Taulukko 1. Särkänhuivin luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	5	Rajaus	
Eurajoki, Jaakolankulma	alaluokat	5.2	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
sl-40	luonnontil., muutostila	1, 2	rakentaminen	7
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-40	ei arvioida	0	geologinen	1
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		kasvitieteellinen	2
56	vakaa	=	maisema	4
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 4 ha	maakuntakaava	12	1, 4	
Lisätiedot: Geologisesti mielenkiintoinen meren somerikkoinen harjunkärki. Pienialaisesti äärimmäisen uhanalaista matalaa merenrantaniittyä (CR).				

Kartta 1. Särkänhuivin (sl-40) karttarajaus.

Kuva 2. Kukkivaa merenrantaniittyä.

Kuva 1. Järviruoko, *Phragmites australis*, on kohteella runsas.

Jaakolankulman letto sl-2016

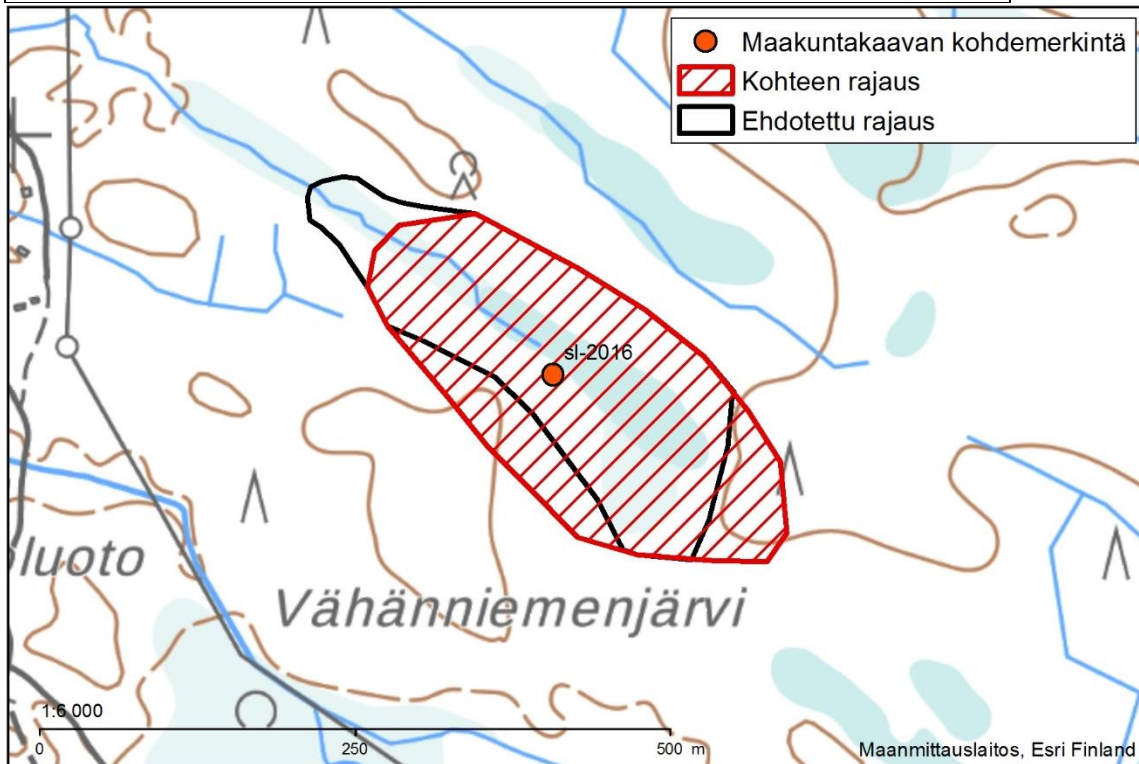
Kohde sijaitsee Eurajoen Kuivalahden Jaakolankulman lounaiskulman metsäalueella. Jaakolankulman letto on oikeastaan vanha maankohoamisen myötä soistunut pieni merenlahti. Kaavaan rajatun kohteen reunoja on päätyntä hakkuihin, mutta luonnoltaan arvokkain osa on säästynyt käsittelyiltä. Tihkuisuutta löytyy muutamilta paikoilta ryteikköisen notkon matalimmilta osilta. Reunat ovat jo varsin kuivia ja käytännössä taimikkovaiheen kangasmetsää. Kohteen länsireunan ojan varressa on kohtalaisen hyvin säilynyttä ojanvarsilehtoa, joka jatkuu rajauksen ulkopuolelle.

Soistuneen notkon puusto koostuu enimmäkseen heikkokasvuisesta männystä ja hieskoivusta. Valtalajien joukossa kasvaa harvakseltaan kitukasvuisia tervaleppiä, kuusentaimia ja katajia. Järviruokoa on runsaasti, mikä luo kohteelle ryteikköisen ja osin lettorämeen kaltaisen yleisilmeen. Kohde on kuitenkin muuttumattomassa ojitusten ja ehkä luontaisen kuivumisenkin seurauksena. Lettoisuudesta ja kohtalaisesta rehevyydestä kertovia lajeja on kuitenkin edelleen, kuten korpipaatsama, maariankämmekekä, keltasara, isotalvikki, ruohokanukka, ranta-alpi, peltokorte, korpinurmikka, villapääluikka, luhtavilla ja vesisara. Sammalista keräpäärahkasammal, kampasammal ja hetekuirisammal. Kaikki Etelä-Suomen lettotyypit ovat äärimmäisen uhanalaisia (CR). Jaakolankulman letto ei enää ole luonnontilainen, mutta kohteen luonnontila olisi mahdollisesti palautettavissa länsireunan kuivatusojan tukkimisella.

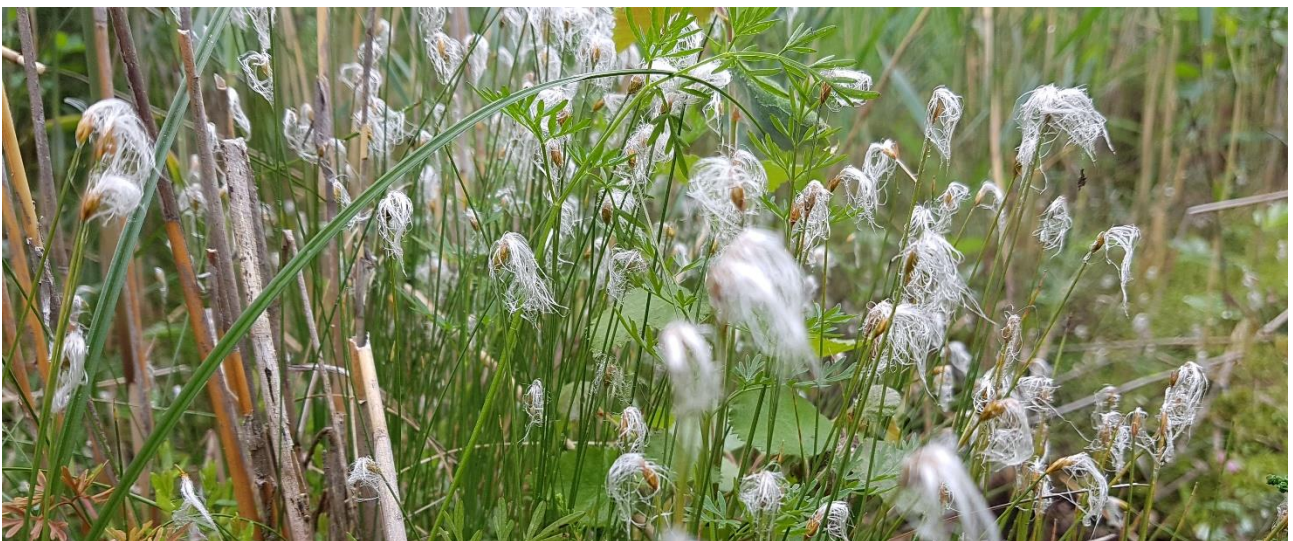
Rajausta esitetään laajennettavaksi kattamaan pieneltä osalta ojanvarren edustavaa lehtoa. Eteläreunan avohakattu ja kuiva alue esitetään poistettavaksi (kartta 1).

Taulukko 1. Jaakolankulman leton luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus	
Eurajoki, Jaakolankulma	alaluokat	2.3	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
sl-2016	muutostila	2	ojitus, hakkuu	1, 2
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
uusi	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanlainen luontotyyppi	8
65	heikkenevä	-	erikoisuus	7
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 4 ha, uusi: 4 ha	maakuntakaava	12	1, 4, 8, 70	
Lisätiedot: Maankohoamisen myötä soistunut pieni merenlahti ja kuivessaan taantunut letto. Reunat pääosin muuttumattilassa ja osin käsiteltyjä.				

Kartta 1. Jaakolankulman leton (sl-2016) karttarajaus.

Kuva 2. Villapääluikkaa, *Trichoporum alpinum*.

Kuvat 3-5. Maariankämmekä, *Dactylorhiza maculata* ja keltasara, *Carex flava*. Laitteet ovat pitkälle muuttuneita.

Kuva 1. Pujonsärkän edustan Maasäikkä on hyvä lintuluoto. Kaukana taustalla Iso Pyrekari.

Pujonsärkkä SL-201

Pujonsärkkä sijaitsee Eurajoen Kuivalahden Pujonkulman läntisellä rannalla avomeren äärellä. Särkkää luonnehtivat rakenteeltaan monimuotoiset ja kivikkoiset rannat ja maankohoamisrannikon luontotyyppien kehityssarjat. Niemimäisen alueen tyvellä on tervaleppävaltaista tuoretta lehtoa, lehtokorpea, tervaleppäluhtaa ja suurruohoniittyjä. Ulompana levittäytyvät laajat heinittyneet ruoikot tyrnipöheikköineen. Niemekkeen sisään jää vielä muutama pieni ruoikkoinen kluuvi ja flada. Rannoilla on kapealti lyhytkasvuisempaa merenrantaniittyä. Uloimpana meressä on vielä muutama edustava lintuluoto ja kivikkoinen kari.

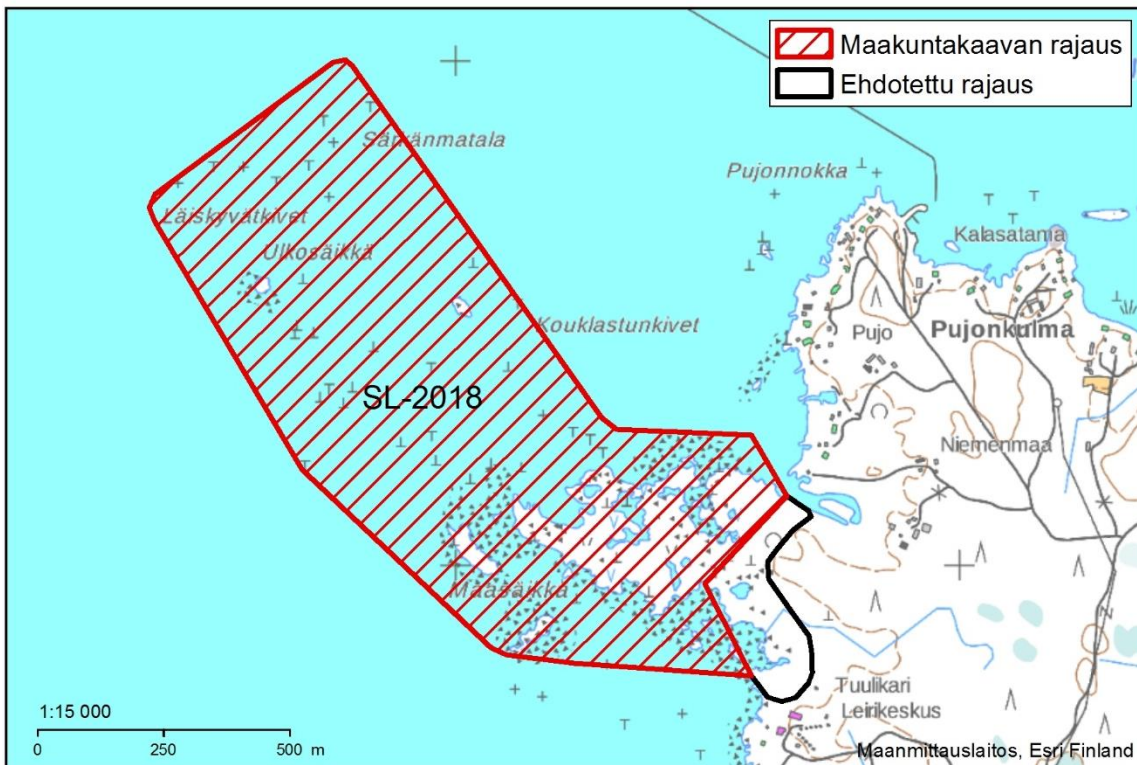
Rantojen kasvillisuus on taantunut umpeenkasvun seurauksen. Monet rantaniittyjen kasvit ovat ruoikon puristuksessa, kuten meriratamo, ruokonata, ruokopuntarpää, merirannikki, pikkusuolamaltsa, suolasänkiö, meriasteri, isorantasappi ja suolavihvilä. Lisäksi alueelta on havaintoja pikkupunkasta ja käärmeenkielestä.

Vähän retkeilyyn alueen linnustotiedot ovat valitettavan niukkoja. Kesäkuun käynnillä 2019 havaittiin muun muassa kyhmyjoutsen (55 yks), valkoposkihanhi, silkkiuikku (4 paria), tukkasotka (EN), tukkakoskelo, isokoskelo, haahka (EN), merilokki (VU), harmaalokki (VU), kalalokki, naurulokki (VU), pikkulokki, lapintiira (13 paria), meriharakka, karikukko (EN), punajalkaviklo (2 paria), rytikerttunen, ruokokerttunen ja pajusirkku (VU). Valtaosa havaituista lajeista pesinee lähialueella.

Pujonsärkän luontotyyppiyhdistelmistä vaarantuneita (VU) ovat fladat ja kluuvit, sekä Maasäikän lintusaari. Rannikon tuoreet lehtipuuvaltaiset lehdot ovat niin ikään vaarantuneita (VU) luontotyyppiejä. Erittäin uhanalaisia (EN) ovat maankohoamisrannikon metsien kehityssarjat -luontotyyppiyhdistelmä sekä tervaleppäluhdot ja lehtokorvet -luontotyyppit. Pujonsärkän havupuuvaltaista metsää on hakattu heti lehtovyöhykkeen takaa, joten kehityssarja jää hieman kesken. Kohteen laiduntaminen nostaisi sen luonnonarvoja merkittävästi. Karttarajausta esitetään laajennettavaksi mantereen suuntaan siten, että rajauksen ulkopuolelle jäävä kluuvi ja säästynyt lehtokaistale sisältyvät rajaukseen (kartta 1).

Taulukko 1. Pujonsärkän luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	5	Rajaus	
Eurajoki, Pujonkulma	alaluokat	5.1, 5.2, 1, 2	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-2018	muutostila	2	umpeenkasvu	4
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
MY-10	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanal. lajit ja luontotyytit	8
53	vakaa, heikkenevä	=, -	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 71 ha, uusi: 75 ha	maakuntakaava	12	1, 3, 4, 8	
Lisätiedot: Maankohoamisrannikon luontotyyppien kehityssarjoja. Uhanalaisia lintulajeja (VU ja EN). Arvokas kasvilajisto ja uhanalaisia luontotyyppisiä ja luontotyyppiyhdistelmiä (VU ja EN).				

Kartta 1. Pujonsärkän (sl-2018) karttarajaus.

Kuva 2. Pujonsärkän tyven lehtoa.

Kuvat 3-5. Näkymä niemenkärjestä mantereen suuntaan. Ruokko valtaa niittyä. Sukkessio etenee niityille ja luhdille.

Kaunissaari sl-222

Kohde sijaitsee Eurajoensalmessa noin kymmenen kilometriä kuntakeskuksesta länteen. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaassa Kaunissaaressa on ollut satama, saha ja asutusta vielä noin sata vuotta sitten. Alueella on merkitystä purjelaivakaudella alueelle saapuneiden painolastikasvien elinympäristönä ja perinnebiotooppina. Painolastikasvien esiintymisalueena Kaunissaari lienee Satakunnan toiseksi edustavin Reposaaressa. Kaunissaari on myös maakunnallisesti arvokas perinnemaisema. Valtaosa saaresta on lehtoja, joista osa on edustavia ja luonnontilaisen kaltaisia. Maakuntakaavan sl-alue kattaa vain osin perinnebiotoopit, eikä ollenkaan lehtoja.

Kaunissaaren keskiosien korkeamman kohdan kalliokedoilla ja niityillä on vaateliasta perinnebiotooppien kasvillisuutta ja painolastikasveja. Rannoilta ja notkoista löytyy lehtokasveja. Harvinaisista kasvilajeista ja alalajeista löytyy muun muassa kaitasuolaheinä, hanhentatar, pystykiurunkannus, mäkiarho, valkokeppi, papelorikko, juovakannusruoho, hanhentatar, kanadankoiransilmä, jaakonvillakko (ilmeisesti hävinnyt), orjanruusu, kevätksnimö, mäkivirvilä, mäkihärkki, hietalemmikki, kumina, pukinparta, harajuuri, nurmimailanen, etelänaitovirna, kalliokieli, lännenmaarianheinä, mäkikaura, hakarasara ja törrösara. Joidenkin lajien esiintymät ovat maakunnan ainoita tai esiintymiä on vain muutama. Esimerkiksi papelorikon, *Saxifraga granulata*, esiintymä on nykyään ilmeisesti maakunnan ainoa ja juovakannusruohoa, *Linaria repens*, vain muutamalla paikalla Satakunnassa.

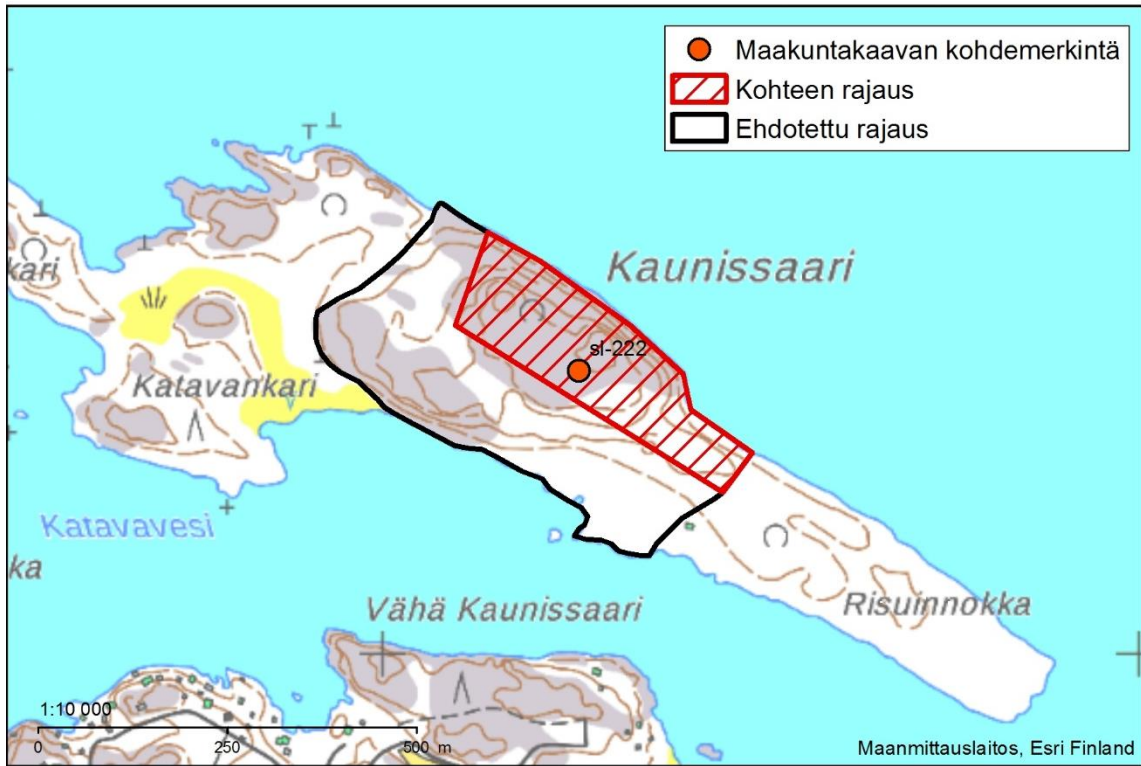
Maakuntakaava-alueen luontotyypeistä löytyy useita ketoluontotyyppisiä, kuten karua kallioketoa ja karua pienruohoketoa. Kaikki kedot ovat äärimmäisen uhanalaisia (CR) luontotyyppisiä. Rajauksen ulkopuolella on vielä useita uhanalaisia luontotyyppisiä, kuten lehtoja ja tuoreita niittyjä.

Kaunissaari on maakunnallisesti ainutlaatuinen ja monimuotoinen kohde. Kaunissaaren ympäristössä limittyvät toisiinsa kulttuurihistoria sekä perinne- että luonnonympäristöt. Arvokkaan painolasti-, lehto- ja ketokasvillisuuden sekä äärimmäisen uhanalaisten luontotyyppien säilyminen edellyttää hyvin suunniteltua hoitoa ja paikoin hoitamattomuutta. Kaavamaisia ratkaisuja alueen hoidossa tulee välttää, jotta arvokas lajisto ja luontotyyppit säilyvät.

Kaavarajausta esitetään laajennettavaksi kattamaan laajemmin saaren keskiosan arvokkaat keto- ja niittyalueet (kartta 1). Saari on luonnonarvoiltaan poikkeuksellisen edustava kokonaisuus, jonka suojeleminen kokonaan olisi perusteltua.

Taulukko 1. Kaunissaaren luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	9	Rajaus
Eurajoki, Orjansaari	alaluokat	5.1	muutettu
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
sl-222	muutostila	2	umpeenk., kuluminen
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste
SL-222	ennallistaen	2	kasvitieteellinen
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		kulttuurihistoriallinen
43	vakaa, heikkenevä	=, -	erikoisuus
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)
MK: 5 ha, uusi: 13 ha	mk.kaava, perin.inventointi	11, 12	1, 3, 4, 8, 18, 69, 71, 72, 73, 74
Lisätiedot: Huomattavia kulttuurihistoriallisia arvoja. Arvokasta keto- ja painolastikasvillisuutta. Useita äärimmäisen uhanalaisia (CR) luontotyyppisiä. Tarve hyvin suunnitellulle hoidolle.			

Kartta 1. Kaunissaaren (sl-222) karttarajaus.

Kartta 2. Kaunissaaren (sl-222) rajaus ilmakuvalla.

Kuva 1. Metsälehmus, *Tilia cordata*.

Kämpän lehtoalue S-37

Kohde sijaitsee Eurajoen Korvenkulmalla Kuivalahdentien eteläpuolella. Kämpän kohteella esiintyy diabaasi-alueen reheviä metsäisiä kuvioita. Maakuntakaavarajauksen keskiosan männikköä on hakattu, eikä vanhaa metsää enää juuri ole jäljellä. Myös rajauksen eteläosan metsää on hoidettu ja osaa lehmustostakin on harvennettu.

Metsälehmusto alueen etelärajalla on joiltakin osin säästynyt. Koko lehmusalue ei sisälly kaavarajaukseen. Kohteen eteläosassa on jäänyt edustavaa ruoho- ja lehtokorpea rajauksen ulkopuolelle. Alue on kuitenkin suojeltu yhdessä lehmuston ydinalueen kanssa. Kohteen pohjoisreunalla on myös pienialainen ja osin käsitelty ojanvarren korpikohde.

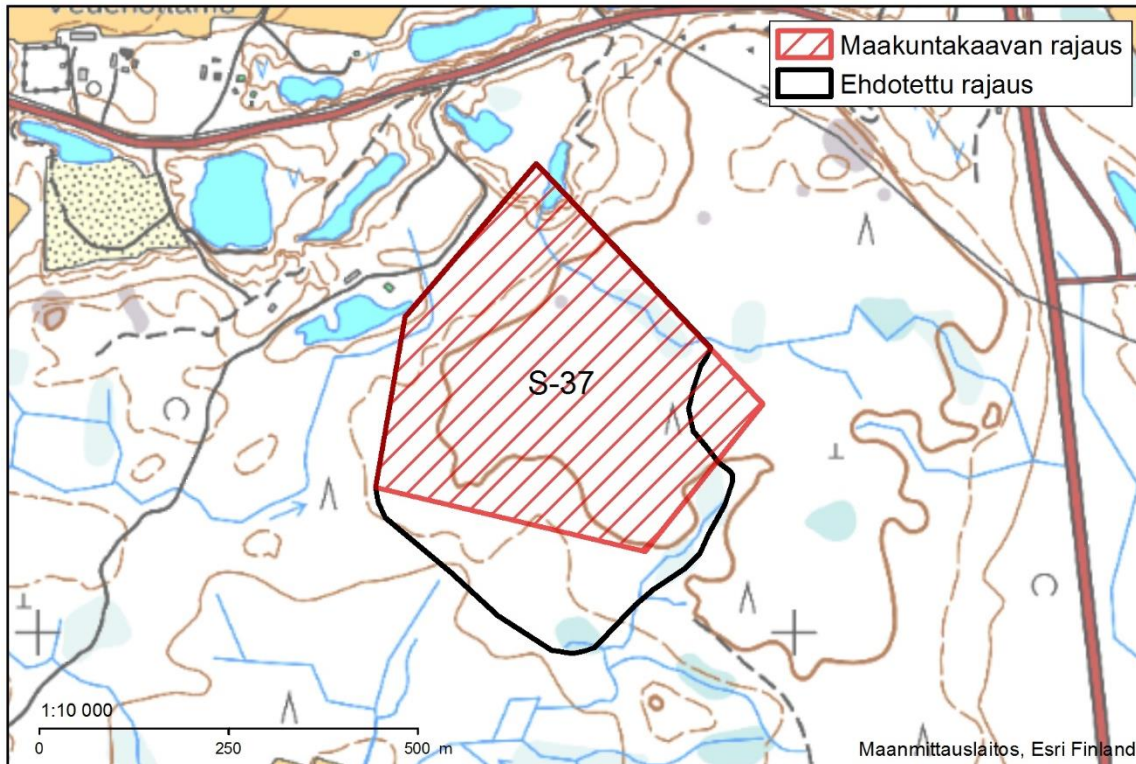
Alueen metsätyypit vaihtelevat tuoreesta kankaasta lehtomaisten kankaiden kautta pienialaisiin lehtolaikkuihin. Kuivaakin kangasta löytyy keskiosan rinteiden lakimänniköstä. Rajauksen eteläosassa ja sen ulkoreunalla on lisäksi luonnontilaista ja erittäin järeäpuustoista ruoho- ja lehtokorpea. Puustossa on yli satavuotiaiden kuusien lisäksi tervaleppää, jättihaapoja ja runsaasti lahoppuuta. Lisäksi kohteella on vaarantuneen (VU) liito-oravan, *Pteromys volans*, reviireitä.

Luontotyypeistä lehmuslehdot ovat Etelä-Suomessa vaarantuneita (VU) sekä lehto- ja ruohokorvet erittäin uhanalaisia (EN).

Kohteen rajausta esitetään tarkennettavaksi kattamaan eteläosan metsälehmusto kokonaan sekä jo toteutettu suojelualue. Lisäksi poistettavaksi ehdotetaan kohteen itäreunan käsiteltyä aluetta (kartta 1). Alueen kaavamerkinnäksi suositellaan SL.

Taulukko 1. Kämpän lehtoalue -kohteen luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	1	Rajaus
Eurajoki, Korvenkulma	alaluokat	2.4	muutettu
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
S-37	luonnontila, muutostila	1, 2	hakkuu, ojitus
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste
S-37	itsestään	1	kasvitieteellinen
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		eläintieteellinen
45	paraneva	+	erikoisuus
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)
MK: 15 ha, uusi: 19 ha	luonnons.alue, mk.kaava	1, 12	1, 3, 4, 70
Lisätiedot: Metsälehmuskuvio. Luonnontilaista ruoho- ja lehtokorpea. Liito-oravan (VU) <i>Pteromys volans</i> . Vaarantuneita (VU) ja erittäin uhanalaisia (EN) metsä- ja suotyypppejä.			

Kartta 1. Kämpän lehtoalue -kohteen (S-37) karttarajaus.

Kuva 2. Osaa lehmustosta on käsitelty.

Kuvat 3-5. Runsaslahopuustoista vanhan metsän korpea. Haavikossa viihtyy liito-orava, *Pteromys volans* ja pyy, *Tetrastes bonasia*.

Kuva 1. Näkymä Tynnyrkarista itään. Taustan saari sisältyy kohteeseen. Vasemmalla Purannokka. Kuva: Jan Eerala

Tynnyrkari-Ulko-Pura SL-124

Kohde sijaitsee Eurajoen Luvian Lankooriniemen uloimmassa kärjessä. Kohde on Purannokan ja Lankoorin kalasataman väliin jäänyt luode-kaakkosuuntaisten kapeiden diabaasisaarien muodostama kokonaisuus. Kohteeseen kuulu myös Ulko-Puran niemenkärki. Koko aluetta luonnehtii kivisyys ja matalat vedet. Ruovikoiden reunustama saarten ja niemenkärjen väliin jäävä lahtimainen alue on erittäin kivikkoinen ja matala.

Tynnyrkarin pääsaarella on vanhaa puustoa ja runsaasti lahoppua. Rantoja kiertää lahoavien pihlajien ja vanhojen rauduskoivujen kapea vyöhyke. Karin keskiosa on pääosin vanhaa ja järeää saaristomäntyä. Saarella on myös vanhoja rakennuksen pohjia ja kivilatomuksia. Puuston alikasvos on Selkämeren karummille maankohoamissaarille tyypillistä vähälajista kuihtuvien katajien, metsälauhan ja seinäsammalen vallitsemaa tuoretta kangasta. Rannempana on myös tervaleppiä ja maankohoamisrannikolla tavallista kuivakkaa puna-ailakkityypin lehtoa. Vähäpuustoisten karien laella ja puustoisempien saarien reunavyöhykettä kiertää tyrnipensaikko.

Rantavyöhykettä hallitsevat järviruoko ja ruokohelpi sekä paikoin monimuotoisemmat suurruohoniihtyt. Karuilla rannoilla on kapea-alaisesti lyhtykasvuisempaa merenrantaniittyä. Aivan Tynnyrkarin kärjessä on diabaasista muodostunut rantakallio.

Ulko-Purassa on lehtoa, jonka puusto on vanhempaa, kuten järeätä tervaleppää ja mäntyä. Rantojen kasvillisuusvyöhykkeet ovat vastaavia kuin saarilla. Koko alueella näkyy maankohoamisrannikon sukkession eteneminen, mutta Ulko-Purassa se on edennyt pisimmälle.

Kasvilajistosta ei ole tuoretta tietoa, mutta kohde on säilynyt käytännössä luonnontilaisena ja lajiston voi olettaa pysyneen pääosin entisellään. Aiemmin kohteella havaittuja kasvilajeja ovat muun muassa ruokonata,

suolavihvilä, uposvesitähti, meriasteri, isorantasappi, punakoiso, harmaakynsimö, merisaunio, koiranvehnä ja käärmeenkieli.

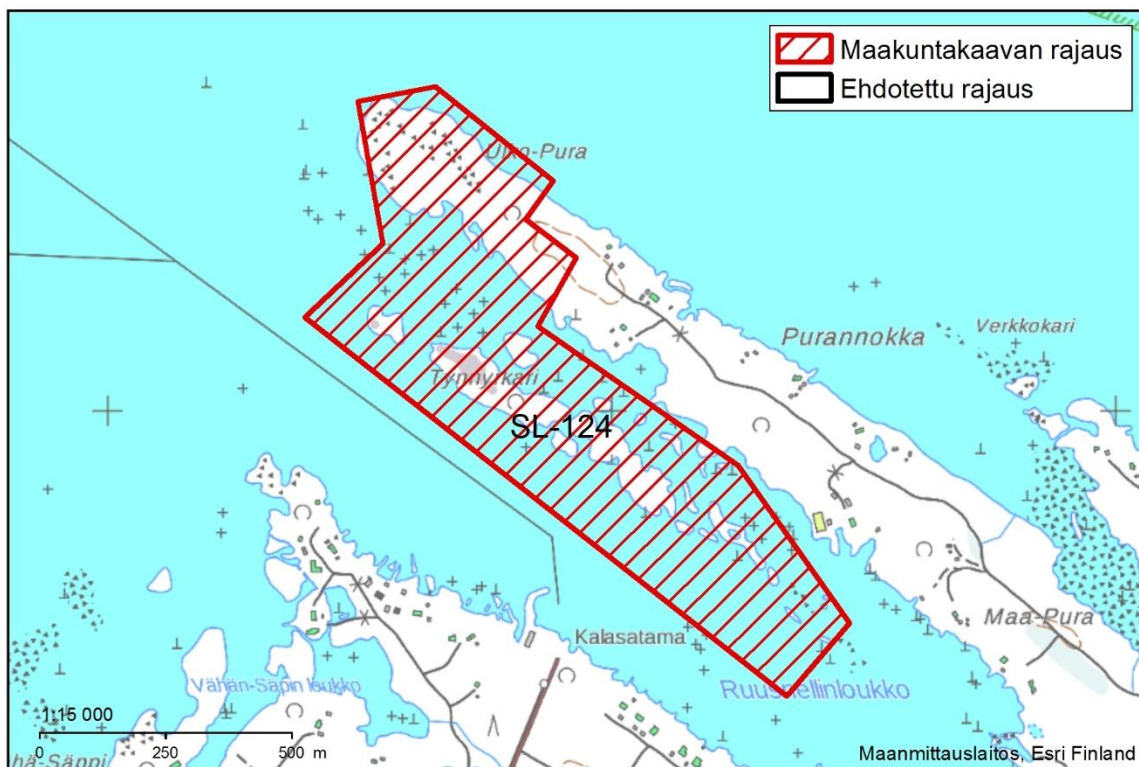
Rikkonaisella kohteella pesii hyvin kosteikkolintuja. Tuoreimmat pesimälinnustolaskennat ovat vuodelta 2012. Pesimälajistossa oli tuolloin muun muassa kyhmyjoutsen 5 paria, merihanhi 1 pari, lapasorsa 1pari, tukkasotka (EN) 25 paria, haahka (EN) 5 paria, tukkakoskelo 1 pari, isokoskelo 2 paria, silkkiuikku 4 paria, meri-riharakka 3 paria, punajalkaviklo 2 paria, naurulokki (VU) 11 paria, kalalokki 17 paria, kalatiira 1 pari ja lapin-tiira 64 paria. Kohde sisältyy myös Rauman-Luvian saaristot kansainvälisesti arvokkaaseen lintualueeseen (IBA).

Kohteen luontotyyppiyhdistelmistä lintusaaret ovat vaarantuneita (VU). Kohde täyttää myös osin erittäin uhanalaisen (EN) maankohoamisrannikon metsien kehityssarjojen määritelmän.

Kohteen rajaus suositellaan pidettäväksi ennallaan (kartta 1).

Taulukko 1. Tynnyrkari-Ulko-Pura -kohteen luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	5	Rajaus	
Eurajoki, Luvia	alaluokat	5.1, 5.2	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-124	luonnontilainen	1	luonnollinen kehitys	14
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-124	ei arvioida	0	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		maisema	4
405	vakaa	=	uhanalainen laji/luonto	8
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 43 ha	maakuntakaava, IBA	14	1, 3, 4, 29, 45, 54, 75	
Lisätiedot: Maankohoamisrannikon diabaasisaaria ja niemenkärki. Uhanalaista (VU ja EN) pesimälinnustoa. Vaarantuneita ja erittäin uhanalaisia luontotyyppiyhdistelmiä (VU ja EN).				

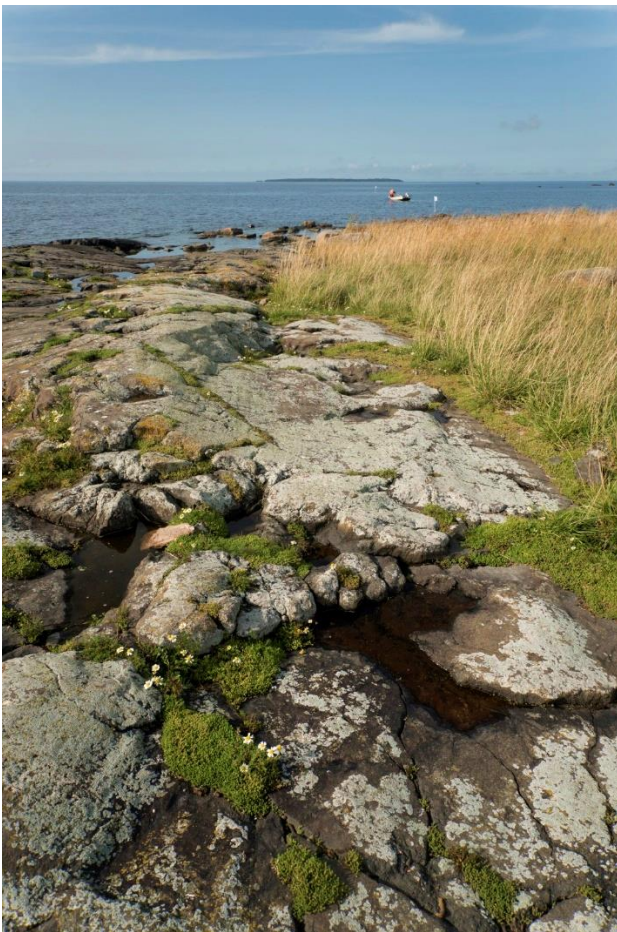
Kartta 1. Tynnyrkari-Ulko-Pura -kohteen (SL-124) raja.

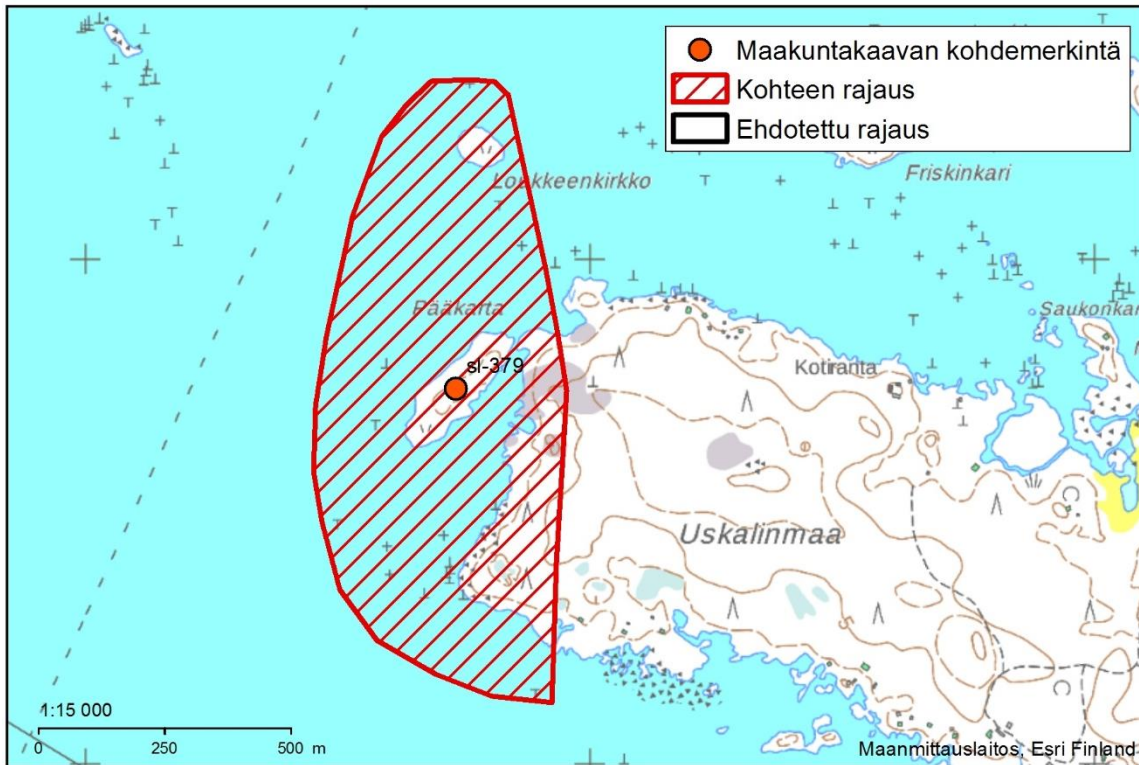
Kuva 3. Tynnyrkari. Etualalla suurruohoista niittyä. Taustalla sukkession etenemistä katajikosta männikköön. Kuva: Jan Eerala

Kuva 4. Tynnyrkari. Taustalla vesialueen takana Ulko-Pura. Kuva: Jan Eerala

Kuva 5-7. Ulko-Puran ja saarien välilahti. Tynnyrkarin rantakallio ja taustalla Säppi. Näkymä itään Tynnyrkarista. Kuvat: Jan Eerala

Kartta 1. Pääkarin (SL-124) karttarajaus.

Pääkari SL-124

Pääkari sijaitsee Eurajoen Uskalinmaan saaren länsireunalla. Kohteella ei käyty vuonna 2019. Ilmakuvan perusteella kohde on ennallaan (kartta 2). Tuoretta linnustotietoa ei kohteelta myöskään ole.

Satakunnan luonnonsuojeluselvitys 1995-1998: *Ulkomeren partaalla oleva pieni, somerikkoinen saari Uskalinmaan edustalla. Huomattava virkistyskohde ja hyvä rantautumispaikka. Maisemallinen merkitys suuri; näkyvyy koko avomerialueelle. Eteläpäässä mahtavat tyrniköt.*

Puustoinen saari, eteläpäässä tyrni- tuomipuskaa. Rantaviivan lajistossa meriasteri, helpi, suolavihvilä, pikkurantasappi, isolaukku, tyrnipensaikossa mm. pensaikkotatar, saarikedolla hopeahanhikki, keto-orvokki, keltamaksaruoho, keltamatar, ahomansikka. Linnustoon kuuluvat silkkiuikku, kyhmyjoutsen, tukkasotka, haahka, pilkkasiipi, isokoskelo, meriharakka, rantasiipi, kalalokki, harmaalokki, lapintiira, västäräkki.

Kohteen rajaus esitetään pidettäväksi ennallaan, kunnes luontotiedot täsmentyvät (kartta 1).

Kartta 2. Pääkarin (SL-124) ilmakuva ja kaavarajaus.

Lähteet

- 1 Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluselvitys. Kuntakohtaiset luontokartoitusaineistot. Julkaisematon. Liittyy julkaisuun A:249. Satakuntaliitto 2000.
- 2 Vieno, Marja: Satakunnan soiden moninaiskäytön selvitys 2014.
- 3 Hyvärinen, E.; Juslén, A.; Kemppainen, E.; Uddström, A.; Liukko, U-M: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.
- 4 Kontula, T. & Raunio, A. (toim.): Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet.
- 5 Vilén, Risto; Vasko, Ville ja Nuotio, Kimmo: Satakunnan maakunnallisesti arvokkaat lintualueet 2006-2014. Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry & Rauman Seudun Lintuharrastajat ry 2015. 303 s.
- 6 Kokemäenjoen rantaosayleiskaavan luontoselvitys. Biota 2003. - 19 s
- 7 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 8 Suominen, J.: Satakunnan kasvit. — Norrlinia 26: 1–783. 2013
- 9 Rassi, Pertti; Hyvärinen, Esko; Juslén, Aino; Mannerkoski, Ilpo. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010.
- 10 Vilen, Risto: Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2007.
- 11 Vilen, R. (2014). Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2014. Raportti, 10 s. Suomen Ympäristökeskus 2014.
- 12 Valtakunnallisesti arvokkaat tuuli- ja rantakerrostumat. Suomen ympäristö 32/2011. Kohdekuvaukset
- 13 Kirkkala, Teija & Vilen, Risto: Kokemäenjoen keskiosan vesikasvillisuusselvitys, osa II: Säpilänniemen tutkimusalue 2014-2016 (julkaisematon)
- 14 Kokemäenjoen rantaosayleiskaava. Kokemäen kaupunki 15.3.2010.
- 15 Mossberg B & Stenberg L, Suuri Pohjolan kasvio, Tammi 2005.
- 16 Uotila, P. & Kippo-Edlund, P. 1985: Vesien suurkasvillisuus. Julkaisussa Tyysjärvi-Muuronen, K. (toim.). Vesiosopas – Vedet ja Vesiluonto. ss. 61-90. Suomen Luonnonsuojelun Tuki, Helsinki.
- 17 Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio, 4. uudistettu painos, 656 s. Luonnontieteellisen keskuksen kasvimuseo. Helsinki.
- 18 Uusi-Seppä, Niina (toim.): Satakunnan kulttuuriympäristöt eilen, tänään, huomenna. Satakunnan Museon julkaisuja 19 2012. 343 s.
- 19 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 16.8.2019.
- 20 GTK. Turvetutkimusraportit.
- 21 Turo Hjerpe, Sari Väisänen ja Ilkka Sammalkorpi. Vesienhoito Kauvatsan reitillä –nykytila ja toimenpidesuosittelut. Suomen Ympäristökeskuksen raportteja 19/24.
- 22 Kauvatsanjokivarren, Lievijärven ja Kuoppalanjoen osayleiskaava, voimaantulo 8.7.2010. Kokemäen Kaupunki.
- 23 Kokemäen keskustaajaman osayleiskaavan luontoselvitys. FCG 2015.
- 24 Ulvilan keskustaajaman yleiskaava. Kaavaselostus. Ulvilan kaupunki 2005.
- 25 Leineperin osayleiskaava. Ulvilan kaupunki 2006.
- 26 Petteri Mäkelä, Hyötytuuli; sähköposti 22.8.2019
- 27 Nuotio, Kimmo & Sillanpää, Matti. Porin Tahkoluodon merituulipuiston lähisaarien pesimälinnusto ja levähtäjät 2018.
- 28 Soidensuojelun täydennysehdotus. Maastoraportit. Julkaisematon. Varsinais-Suomen ELY-keskus
- 29 BirdLife Tiira-havaintojärjestelmä. Porin lintutieteellisen yhdistyksen havaintotietokanta.
- 30 Ahlman, Santtu: Nakkilan taajamaosayleiskaavan luontoselvitys 2010. Ahlman konsultointi & suunnittelu 2010. - 32 s.
- 31 Ryösä, M. ja Reiniaho, T. 1994: Nakkilan luontoselvitys 1993. — Nakkilan kunta, Nakkilan Lions Club ja Satakunnan metsälautakunta.
- 32 Karhu, Kari; Lampolahti, Janne: Nakkilan Arantilankosken alueen luontoselvitys. Satakunnan luontotietokeskus 2000. (Raportti 1/2000) - 7 s.
- 33 Rannikko, L. Kokemäenjoen ja sen sivuhaarojen kalataloudelliset kunnostustarpeet. Kesäkuu 2006. Varsinais-Suomen TE-keskus.
- 34 Nakkilan taajamaosayleiskaava. Nakkilan kunta. 6.5.2013.
- 35 Muinaisjäännösrekisteri. www.kyppe.fi/to.aspx?id=112.79010016

- 36 Kirkkala, Teija: Pitkäjärven alueen luontoselvitys: Harjavalta, Kokemäki, Kullaa. Lounais-Suomen ympäristökeskus 1996. (Monistesarja 7/96.) - 26 s.
- 37 Ahlman, S. & Luoma, S. 2013: Isojen lintujen muuttoreitit Satakunnassa – havaintokatsaus. Turun Yliopisto, Merenkulkualan koulutus- ja tutkimuskeskus. 117 s.
- 38 Tero Toivanen, Timo Metsänen ja Teemu Lehtiniemi: Lintujen päämuuttoreitit Suomessa. BirdLife Suomi ry. 2014
- 39 Satakunnan vankila Köyliö, suppea luontoselvitys. Senaattikiinteistöt. Luontoselvitykset 2017
- 40 Esa Hankonen. Lähdeselvitysaineisto. S-posti 1.9.2019
- 41 Luonnonsuojeluasetuksen liite: luettelo uhanalaisista ja erityisesti suojeltavista lajeista. Ympäristöministeriö 2013.
- 42 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. Satakuntaliitto 2013.
- 43 Kirkkala, Teija; Ikonen, Iiro: Kalataloudellisesti ja luonnonsuojelullisesti arvokkaat pienvedet Varsinais-Suomessa ja Etelä-Satakunnassa. Vesi- ja ympäristöhallitus 1994. (Monistesarja Nro 593.) - 109 s.
- 44 Kalinainen, Pertti; Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluvuosi 1984. Satakunnan seutukaavaliitto 1985. (Sarja A:145.) - 197 s.
- 45 BirdLife International (2019) Important Bird Areas factsheet: Oua and Enskeri archipelagos. Downloaded from <http://www.birdlife.org> on 11/09/2019.
- 46 Sami Luoma; sähköposti 11.9.2019
- 47 Mykrä, Sakari: Porin kaupungin alueen pienvesien inventointi 1990 / Limnell, Marko: Eräiden Porin kaupungin virkistys- ja suojelualueiden sudenkorennot 1989. Porin ympäristösuojelulautakunta 1991. (Julkaisu 1/91.) - 48 s.
- 48 Mattila, Olli: Meri-Porin osayleiskaava-alueen luontoselvitys 1995. Porin kaupunginkanslian kaavoitusosasto 1996. (Porin kaupunkisuunnittelusarja C 46/1996.) - 40 s.
- 49 Jutila, Heli M.: Seed bank and emergent vascular flora of ballast areas in Reposaari, Finland. 1996. - Ann. Bot. Fenn. 33, s. 165 - 182.
- 50 Jutila, Heli M.: Seed banks of river delta meadows on the west coast of Finland. 2002. - Ann. Bot. Fenn. 39, s. 49 - 61.
- 51 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 20.8.2019
- 52 Pasi Alanko; sähköpostiviesti 6.8.2019
- 53 Pomarkun-Siikaisten Isojärven tilan perusselvitys. Toim. Seppo Salonen. Pomarkun kunta 2002. - 89 s.
- 54 Jan Eerala; sähköposti 25.9.2019
- 55 Vilen, Risto; Porin Levon asemakaavan linnustaselvitys 2013. Genius Loci Luonto- ja kulttuuripalvelut.
- 56 Porin Yyterin lomakylän asemakaava-alueen linnusto- ja liito-oravaselvitys 2011. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 57 Heikurinen, J & Nieminen, M.; Merikarvian kalastusalueen hoito- ja käyttösuunnitelma 2013-2017.
- 58 Koivunen, S., Nukki, H., Salokangas, S. Satakunnan Vesistöt – Käyttö, ja kunnostustarpeet. Pyhäjärvi-instituutti 2006.
- 59 Pohjajoen inventointi vuonna 2013. Kala- ja vesimonisteita nro 115. Kala- ja vesitutkimus Oy. 2013
- 60 Mattila, Olli: Pohjoisen satamatien jatkeen rakentaminen: yleissuunnitelman laadintaan liittyvä luonto- ja maisemaselvitys. Porin kaupungin kaavoitusosasto 1995. - 18 s.
- 61 rky.fi
- 62 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. 27 s. + kohdekuvaukset. Satakuntaliitto 2013.
- 63 Sami Luoma; sähköposti 29.9.2019
- 64 Hertta-tietojärjestelmä; eliölajit. Suomen ympäristökeskus (SYKE).
- 65 Suomen lajitietokeskus. Laji.fi. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Luomus.
- 66 Ala-Risku, Terhi; Rantayleiskaavan luontoselvitys, Jämijärvi. Pohjanmaan luontotieto 2016.
- 67 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 68 Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.), Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 31–34. Suomen ympäristö 1/2017
- 69 Härjämäki, Kimmo & al.: Maa- ja metsätalousalueiden monimuotoisuus ja kosteikot, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen julkaisu, 2011.
- 70 Esa Hankonen; sähköposti 29.5.2019

- 71 Kaunissaaren maastokäyntimuistio 15.08.2016. Ikonen, liro.
- 72 Itämies, Juhani: Raportti kiurunkannuksen (*Corydalis solida*) ja pikkuapollon (*Parnassius mnemosyne*) kartoituksesta Rauman ja Eurajoen alueella kesällä 2013. Varsinais-Suomen ELY-keskus 2013.
- 73 Kaunissaaren hoitoa koskeva aloite Eurajoen kunnalle 8.8.2019. Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry 7 s.
- 74 Anu Saarinen ja Ossi Siivonen: Kaunissaaren putkilokasvillisuusselvitys 2005. Opinnäytetyö.
- 75 Kimmo Nuotio; sähköposti 8.9.2019
- 76 Ville Vasko; sähköposti 8.8.2019
- 77 Raimo Sundelin; sähköposti 2.9.2019
- 78 Kalle Haapala; sähköposti 4.9.2019
- 79 Esa Hankonen; sähköposti 17.6.2019
- 80 Rauman Unajan ja Voiluoto–Anttilan osayleiskaavojen luontoselvitys 2012. Rauman kaupunki. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 81 Tuovinen, Teemu: Karvianjoen pohjoisosan taimenpuroinventoinnit. Raportteja 83/2014. Varsinais-Suomen ELY-keskus. 140 s.
- 82 Euran Väsönsuon nummirahkasammalselvitys 2016. Tmi Esa Hankonen 2016. 10 s.
- 83 Esa Hankonen; sähköposti 17.10.2019
- 84 Rautiainen, Pirjo: Karvia: osayleiskaava-alueen luontoselvitys 2005. 2005. - 13 s
- 85 Ala-Risku, Terhi: Karvianjoen eteläosan seutukaavan suojelurajauksen ja liito-oravareviirien tarkistus 2010. Tmi-Pohjanmaan Luontotieto
- 86 Esa Hankonen; sähköposti 1.9.2019
- 87 Luonnontieteellisen keskusmuseon kasviatlas: <http://koivu.luomus.fi/kasviatlas/>
- 88 Sari Koivunen, Heli Nukki, Susanna Salokangas: Satakunnan vesistöt Käyttö ja kunnostustarpeet Pyhäjärvi-instituutin julkaisuja Sarja B nro 12. Eura 2006.
- 89 Juutinen, Riikka (toim.). Lähteikköjen ennallistamistarve - hyönteislajiston tarkastelu ja koko hankkeen yhteen-veto. Metsähallitus, Vantaa, 2010. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A 193. 133 s.
- 90 Britschgi, Ritva, Rintala, Jari, Puharinen, Suvi-Tuuli. Pohjavesialueet – opas määrittämiseen, luokitukseen ja suojelusuunnitelmien laadintaan. Ympäristöhallinnon ohjeita 3/2018
- 91 Hankonen Esa 2018: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2018 väliraportti
- 92 Esa Hankonen; sähköposti 23.9.2019
- 93 Hankonen Esa 2019: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2019 kohdekuvaukset (julkaisematon).
- 94 Salmi, Pasi; Karén, Virpi: Pukanluoman Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. (Varsinais-Suomen ELY-keskus, 2014-06)
- 95 Esa Hankonen; sähköposti 2.11.2019
- 96 Esa Hankonen. Uhanalaisten kasvien selvityksiä Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa 2016.
- 97 Sini Solala; sähköposti 11.11.2019

